

Er ref: NV-081 22-18

Vår ref Dnr: 2020/0063

Naturvårdsverket:

registrator@naturvardsverket.se

[ebba.henning-
planck@naturvardsverket.se](mailto:ebba.henning-planck@naturvardsverket.se)

Yttrande över förslag till Jakttidsöversyn 2019/2020 ”paket 1”.

Härmed lämnar Naturskyddsföreningen synpunkter på Naturvårdsverkets Jakttidsöversyn, del 1. Naturskyddsföreningen känner stor oro inför den fortsatta beredningen av nya jakttider då vi anser att förslaget skulle bidra till en polarisering mellan jägare och naturintresserad allmänhet. Föreningen har följande allmänna synpunkter:

- Utgångspunkten för allmän jakt och licensjakt ska vara att bytet tas tillvara för nyttoändamål.
- Jakttiderna ska anpassas till det rörliga friluftslivets intressen. I Naturvårdsverkets förslag till jakttider ges jakten ett oproportionerligt stort utrymme i förhållande till andra friluftsintrassen och inte minst ett växande upplevelseintresse för fåglar, däggdjur och skyddad natur.
- Varken jakt- eller hundträning ska få ske under brunst-, spel-, parnings- och yngeltid och inte heller under tid när ungarna är beroende av föräldrarna för att överleva.
- Återinförande av jakttid på ekorre och hermelin avrådes bestämt. Användningsområdet för kött och skinn från ekorre och hermelin är synnerligen begränsat. Vad beträffar jakt på ekorre anser föreningen att

hänsynen mot den naturintresserade allmänheten bör tas i beaktande. Förslaget om jakt på ekorre har mötts med mycket starka reaktioner från våra medlemmar och en naturintresserad allmänhet.

- Jakttid ska inte införas på vikare. Populationen i Bottenviken riskerar att inte uppnå gynnsam bevarandestatus och arten hotas dessutom av klimatförändringarna, vilket bland annat innebär försämrade isförhållanden.

12. Allmän jakt rådjur

Naturvårdsverket anger att vårjakten infördes när vissa län drabbades av nedfallet från Tjernobyli, eftersom halterna radioaktiva ämnen är lägre på våren beroende på rådjurens födoval. Enligt Strålsäkerhetsmyndigheten är halterna av cesium i rådjurskött fortfarande i många fall över försäljningsvärdet på 1 500 Bq/ kg färskvikt. Föreningen anser att jakten och jakttiderna ges oproportionerligt stort utrymme i förhållande till andra friluftssintressen och inte minst ett växande upplevelseintresse för fåglar, däggdjur, insekter. Våren bör fredas från aktiviteter som inskränker det rörliga friluftslivet. Naturskyddsföreningen anser därmed att allmän jakt på rådjur under våren inte ska vara tillåten.

14. Allmän jakttid, föreslås införas på ekorre.

Naturvårdsverket föreslår att jakttid återinförs på ekorre efter det förbud som gällt under 18 år. Enligt Naturvårdsverket motiverades det rådande förbudet med att skinnintresset inte längre var värdefullt och att ekorkött inte hamnar på tallriken. Men efter 18 år har jaktförbudet omprövats på synnerligen svaga grunder. Naturvårdsverkets motivering till en fortsatt allmän jakt har svag koppling till att köttet behövs för konsumtion. När ekorren fredades 2001 var avskjutningen endast 307 individer. Snarare står väl motiveringen att finna i den allmänna ståndpunkten ”Enligt riktlinjerna för jaktöversynen ska jakttiden anpassas om jakt är en kritisk faktor för upprätthållandet av en arts beståndsstatus nationellt.” Bortsett från att användningsområdet för skinn numera är synnerligen begränsat anser föreningen att en arts jaktbarhet inte ska avgöras på grundval av om den svenska populationen bedöms som livskraftig eller inte. Utgångspunkten för allmän jakt och licensjakt ska vara att bytet tas tillvara för nyttoändamål. I jägartidningar förs

dock andra argument fram: *"Nu kan ekorrskolan börja igen- ekorrjakt är ett ypperligt sätt att skola in unga jägare"*. (vår kursivering). Att använda ekorrar för skyttränning finner vi inte vara förenligt med god jaktetik. En sådan jakt riskerar också att störa vardagsliv och friluftsliv eftersom jakt öppnas i områden där sådan förr var ovanlig, eftersom ekorrar gärna uppehåller sig i närheten av bebyggda miljöer och kulturlandskap. Naturvårdsverket menar vidare att jakten kan förebygga skada, eftersom ekorren bland annat kan ta sig in under tak eller i vindsutrymmen och bygga bo där. Detta torde vara ett mycket begränsat problem och vi finner det som ett svagt argument och i strid med den syn och respekt som bör känneteckna jakt med krav på djuretik. Vidare är det redan med nuvarande regler för skydds jakt tillåtet att döda ekorre som kommer in på gården eller trädgården, vare sig man har jakträtt eller inte året runt. Detta framstår också främmande i en tid med allt större intresse för, och kunskap om, det vilda.

Variationen i ekorr förekomsten följer granens fröskörd relativt väl. Under bra kottår växer ekorrbeståndet, för att sedan gå tillbaka. Under tider med dålig tillgång på föda kan ungarna tillbakabildas i honans livmoder. Skillnaden mellan topp- och bottenår för ekorrbeståndet kan vara stort. Att ekorren ofta plundrar fågelbon är en överdrift. I en svensk undersökning av innehåll i 600 ekormagar fann man rester av fåglar (ägg eller ungar) i bara fyra stycken.

Av ovanstående skäl anser Naturskyddsföreningen att jakttid inte ska återinföras på ekorre. Utformningen av viltförvaltningen och jakten bör ske med hänsyn till andra samhällsintressen. Vad beträffar jakt på ekorre anser föreningen att hänsynen mot den naturintresserade allmänheten bör tas i beaktande, och konstaterar att förslaget om jakt på ekorre har mötts med mycket starka reaktioner från våra medlemmar och en naturintresserad allmänhet.

15. Allmän jakttid föreslås införas på hermelin.

Viltförvaltning inklusive all jakt ska utgöra en del av hållbart nyttjande av biologiska resurser, i linje med konventionen om biologisk mångfald. Det betyder att nyttjandet ska ske på ett sätt och i en utsträckning som inte leder till långsiktig minskning av biologisk mångfald. Det finns inga vetenskapliga bedömningar, grundade på relevant vetenskapligt underlag, som visar att hermelin har gynnsam bevarandestatus. Arter där det saknas tillgängliga data som säkrar att artens långsiktiga överlevnad är säkerställd inom landet ska inte jagas. I dagsläget vet

forskarna mycket litet om de små mårddjurens populationsstatus. I remissen hänvisar Naturvårdsverket till ArtDatabanken och anger att *”populationsstorlek är okänd men lär vida överstiga 20 000 reproduktiva individer”* (vår kursivering). Vi menar att det snarare är sannolikt att hermelin kan ha minskat i hög grad. Det finns också ett nytt hot mot hermelinen genom klimatförändringarna och de snöfria vintrarna, eftersom hermelinen som byter till vit vinterpäls får svårare att fånga byten vintertid när den inte längre är kamouflerad mot snön. Av dessa skäl anser Naturskyddsföreningen att jakttid inte ska återinföras på hermelin.

16. Särskild jakttid Älg.

Det finns starka biologiska och etiska aspekter rörande ett tidigareläggande av jaktstarten av älg på hösten, vilken inkräktar på älgarnas brunstperiod och orsakar stress. Vidare skulle en jakt i februari ha konsekvenser för älgkorna då älgfoster kan vara långt gångna och synnerligen levande redan i februari.

Eftersom skogsskadorna orsakade av klövvilt och då särskilt älg, enligt Skogsstyrelsen uppgår till miljardbelopp, bör älgjakten koncentreras till hösten, dvs innan skador på tall infaller. Ju längre tid på året som löshundsjakt tillåts, desto fler hundar riskerar att angripas av varg och kan därmed resultera i ökad skydds jakt i form av nödvärns jakt, paragraf 28, samt länsstyrelsebeslutade skydds jakter. Utdragen jakt med löshund förorsakar årligen störningar på björnar i idena, vilket även föranleder störningar men även att björnar dödas i s.k. nödsituationer. En förlängd jakttid påverkar dessutom det rörliga friluftslivets intressen. Det är ingen jakt som drar ut så många skyttar i skogen som älgjakten.

Naturskyddsföreningen anser av dessa skäl att februarijakt inte ska tillåtas. Jakt ska inte heller tillåtas under tid när väderleksförhållandena är särskilt svåra för djuren, under hög- och senvinter, samt inför kommande reproduktionsperiod. Naturskyddsföreningen anser också att länsstyrelserna måste ges möjlighet att avsluta älgjakten och även annan jakt före stoppdatum med hänsyn till det rörliga friluftslivet och biologiska skyddsvärden.

17. Licensjakt på säl.

Licensjakt på vikare och knubbsäl

Vikaren är anpassad för att föda sina ungar på packisen och är därför beroende av lämpliga isförhållanden för sin reproduktion¹. Ungarnas överlevnad är starkt förknippad med tillgången på lämplig is och dåliga isförhållanden kan även delvis kopplas till det tunna späcklagret som observerats hos vikare honor under våren, vilket i sin tur riskerar att påverka vikarens reproduktionsframgång negativt². På grund av den starka kopplingen till lämplig is är arten mycket känslig för kommande klimatförändringar och dess tillväxt riskerar att bli starkt begränsad av framtida isförhållanden³. För att en sälart ska bedömas av Helcom att ha Gynnsam bevarandestatus (GYBS) ska två olika kriterier vara uppfyllda: 1. varje delpopulation (management unit) ska uppnå ett gränsvärde (Limit Reference Level) om minst 10 000 individer, och 2. en artspecifik populationstillväxt uppnås⁴. Även om vikaren i Bottenviken överstiger gränsvärdet för antalet individer så bedöms vikaren inte uppnå GYBS eftersom den har en alltför låg populationstillväxt. Givet att licensjakt enligt jaktförordningen/JF inte får försvåra upprätthållandet av GYBS förefaller det orimligt att införa licensjakt på en art som redan i dagsläget inte uppnår GYBS.

Naturvårdsverket anför licensjakt på lodjur och järv som exempel på att man kan införa *möjligheten* till licensjakt, men att *beslut* om licensjakt endast fattas om det inte försvårar upprätthållandet av GYBS och i fallen lodjur och järv alltså endast de år som stammarna bedöms ha GYBS. Givet att vikaren hotas på lång sikt genom att dess utbredningsområde riskerar att minska och populationstillväxten inte är i närheten av den tillväxt som krävs för att beståndet ska uppnå GYBS förefaller denna motivation mindre rimlig.

Det bör dock framhållas att Naturvårdsverket under ett antal år beslutat tillåta skydds jakt efter vikare trots att populationen inte uppnått GYBS, med motivationen att riktad jakt mot skadegörande individer behövs på grund av den rådande skadebilden, och att eftersom tillväxthastigheten är högre än det antal sälar

¹ Species Information Sheet, *Phoca hispida botnica*, HELCOM Red List Marine Mammal Expert Group 2013

² Kauhaka et al, Reproductive rate and nutritional status of Baltic ringed seals, Mammal Research 2019

³ Sundqvist et al. Linking Climate Trends to Population Dynamics in the Baltic Ringed Seal: Impacts of Historical and Future Winter Temperatures, *Ambio* 2012

⁴ HELCOM (2018) Population trends and abundance of seals. HELCOM core indicator report. Online. [2020-01-21], [<https://helcom.fi/wp-content/uploads/2019/08/Population-trends-and-abundance-of-seals-HELCOM-core-indicator-2018.pdf>]

som får fällas så förhindrar inte jakten återställandet av GYBS⁵⁶⁷. Med tanke på att vikaresälen i Bottenviken under denna period inte uppnått GYBS enligt Helcom på grund av en alltför låg tillväxthastighet⁸ förefaller den motivationen inte förenlig med åtagandet att säkerställa att jakten är förenlig med upprätthållandet av GYBS för arten. Naturskyddsföreningen ställer sig därför frågande till huruvida Naturvårdsverket vid det potentiella införandet av licensjakt på vikare kommer att tillåta licensjakt med samma motivation även om inte GYBS uppnås.

Vidare anser Naturskyddsföreningen att licensjakt på säl inte är rätt väg att gå för att lösa konflikterna med fisket. Föreningen har förståelse för att det inom det passiva fisket finns ett behov av att freda fiskeredskap i form av skyddsjakt, men anser det inte tillfredställande illustrerat hur licensjakt kommer kunna adressera problemet. Naturvårdsverket påpekar i sin egen utredning rörande licensjakt från 2013⁹ att ”Svenska och finländska undersökningar tyder på att det är ett relativt litet antal sälar som ägnar sig åt att jaga i och runt redskap varför det är viktigt att jakten kan riktas mot dessa individer om jakten ska minska skador och risk för skador.” Detta illustrerar att man inom myndigheten har kännedom om att skyddsjakt, vilket sker i anslutning till drabbade fiskeredskap och därigenom verkar selektivt, är den effektivaste jaktmetoden för att minska skador på fiskerinäringen. Vi ställer oss därför frågande till hur Naturvårdsverket bedömer att licensjakt skulle kunna bidra till minskade skador på näringen.

Därutöver ifrågasätter Naturskyddsföreningen hur Naturvårdsverket gör bedömningen att licensjakt ”Bidrar till ett främjande av brukandet av sälen som en resurs”. Föreningen anser inte att det är klarlagt på vilket sätt sälen som jaktbyte utgör en resurs, huvudsakligen baserat på två saker: För det första är handel med

⁵ Naturvårdsverket 2019 Ärendenr NV-00266-19 Beslut om skyddsjakt efter vikare för 2019 och början av 2020.

⁶ Naturvårdsverket 2018 Ärendenr NV-08923-17 Beslut om skyddsjakt efter vikaresäl för 2018

⁷ Naturvårdsverket 2017 Ärendenr NV-07717-16 Beslut om skyddsjakt efter vikaresäl för 2017

⁸ HELCOM (2018) Population trends and abundance of seals. HELCOM core indicator report. Online. [2020-01-21], [<https://helcom.fi/wp-content/uploads/2019/08/Population-trends-and-abundance-of-seals-HELCOM-core-indicator-2018.pdf>]

⁹ Naturvårdsverket 2013 Ärendenr NV-00327-13 Jakt på säl

sälprodukter förbjudet inom EU, vilket leder till att sälen som bytesdjur inte har något ekonomiskt värde. För det andra förefaller det troligt att sälen som bytesdjur inte heller borde ha något större värde som resurs ur den enskilda jägarens perspektiv, med tanke på att sälen är en toppredator och därigenom riskerar innehålla höga halter av miljögifter som gör den direkt olämplig som människoföda. Det skulle vara högst önskvärt att Naturvårdsverket klargör på vilket sätt de anser att sälen som jaktbyte utgör en naturresurs som kan utvinnas med licensjakt.

Av dessa skäl avstyrker Naturskyddsföreningen införandet av licensjakt på vikare och knobbsäl.

18. Inskränkningar i jakten, tid på dygnet.

Björn

Vi anser att jaktstopp två timmar före solens nedgång bör kvarstå för björn. Det infördes för att kunna göra eftersök av påskjutna/skadeskjutna björnar under säkrare förhållanden i dagsljus. Skadeskjutna björnar utgör en säkerhetsrisk även för andra människor som vistas i markerna.

Älg

Föreningen anser att jaktstopp vid solens nedgång bör kvarstå för älg, för att kunna göra eftersök av påskjutna/skadeskjutna älgar under i dagsljus.

Fåglar

Naturvårdsverket skriver ”att tiden för jakt på fågel begränsas under dygnet då det kan vara svårt att avgöra jaktbytets arttillhörighet under dygnets mörka timmar och det kan finnas risk för skadeskjutningar”. Med denna bakgrund är det svårt att förstå att Naturvårdsverket ändå vill tillåta fågeljakt både före och efter solens uppgång respektive nedgång. När fågeljakten inleds i slutet av augusti är det beckmörkt i hela södra och mellersta Sverige redan en timma efter solens nedgång. En bra stund innan dess är det så pass mörkt att även mycket erfarna ornitologer har svårt att skilja flera arter åt. Dessutom tilltar risken för skadeskjutningar med ökande mörker. Många arter har eklipsdräkt under sensommar/höst, vilket också ökar risken för att fredade änder skjuts.

Naturskyddsföreningen anser därmed att fågeljakt inte ska inledas förrän vid solens uppgång och avslutas vid solens nedgång. Allt annat är inte etiskt försvarbart.

19. Tider för jakt med hund och jaktträning med hund.

Hänsyn till det individuella vilda djurets välfärd måste tas i beaktande i jakttidsöversynen. De djurskyddsmässiga effekterna av jakt och träning med hund på olika djurslag under olika tider behöver undersökas.

Jakttider är i flera fall anpassade efter hur mycket vilda djur störs. Jaktträning med hund bör, då det anses nödvändigt, därför inte förekomma under andra tider än jakttiden.

Jakt med hund och jaktträning bör inte förekomma under tid när vilda djur är dräktiga, har beroende ungar, i parningstider eller vid sparsam förekomst av foder, svår väderlek eller annat som kräver energi för att viltet ska undvika lidande och död.

Förslaget anger att *”En utgångspunkt för jakttidsöversynen är att vilt inte ska jagas under parnings- och uppfödningstider. När det är motiverat utifrån samhällets behov av avskjutning för att minska skadeproblematik, kan principen behöva åsidosättas”*. (vår kursivering). Vi har följande förslag till tillägg: ”, och endast tillämpas ytterst restriktivt och vid i förhand definierade situationer”.

Förslaget anger även att *”I praktiken behöver samhällets behov av ökad avskjutning vägas mot arternas biologiska förutsättningar”*. (vår kursivering). Vi har följande förslag till tillägg: ”och det individuella djurets välfärd”.

19.4

Förslaget anger att *”Eftersom arten är värmekänslig kan löshunds jakt vid olämpliga temperaturer vara påfrestande för både vuxna älgar och kalvar”*. (vår kursivering). Föreningen stödjer detta resonemang och motsätter sig därmed mot att nuvarande tidpunkt för start av jaktträning med hund kvarstår i södra Sverige. Föreningen anser vidare att jaktträning på hund inte får utföras på dräktiga djur.

19.8

Förslaget anger att *”Ibland framförs åsikten att hundar av stövartyp i högre grad än ställande hundar av spetstyp skulle orsaka stress hos jagade björnar. Forskningen har inte kunnat NATURVÅRDSVERKET 71(143) påvisa ett sådant*

*samband, vilket framgår av NINA rapport 1501. **Björnens stressnivå påverkas enligt rapporten främst av antalet hundar som släpps** (vår fetstil). Denna kunskap kan motivera en ytterligare begränsning av antal hundar tillåtna att använda vid jakt på en och samma björn till maximalt en hund. Naturvårdsverket ser dock behov av att träna unga oerfarna hundar och föreslår att oerfarna hundar fortsatt får möjlighet att släppas tillsammans med en erfaren björnhund under tiden för licensjakt på björn. Ansvaret för att bedöma varje enskild situation vilar fortfarande på den enskilde jägaren och hundägare".* Eftersom antalet hundar ökar stressen, och att undantag för att träna unga hundar riskerar att utnyttjas felaktigt, föreslår föreningen att förslaget om max en hund bör genomföras utan undantag.

19.14.

Förslaget anger att "Jakt med hund är tillåten redan från den 1 augusti när det finns risk för varma temperaturer. Jakt på vildsvin kan ske med hundar som har intresse även för övrigt vilt som vid denna tidpunkt ännu inte har självständiga ungar. Naturvårdsverket gör bedömningen att samhällets behov av att möjliggöra ökad avskjutning av vildsvin är så stort att detta startdatum trots detta bör kvarstå". Föreningen är mycket kritisk till det sätt som jakt med hund efter vildsvin bedrivs, med risk för närkontakt, stress och skador både för vildsvin och hundar, men även människor, och då även människor som inte deltar i jakten. Naturskyddsföreningen finner det anmärkningsvärt att inga begränsningar av antal hundar rekommenderas vid vildsvinsjakt. Vid jakt efter vildsvin kan således ett obegränsat antal hundar användas. Naturskyddsföreningen anser att större hänsyn behöver tas till känsligheten för höga temperaturer hos vildsvin vid beslut om jakttider, liksom att hundanvändning vid vildsvinsjakt behöver förtydligas och begränsas.

19.19

Föreningen är kritisk till jakt och träning med hund efter lo. Att tillåta träning när det kan finnas risk för att ungar fortfarande går med mamman och parningstiden är påbörjad anser föreningen inte vara förenligt med god jaktetik.

Naturskyddsföreningen anser att hundanvändning vid lodjursjakt behöver förtydligas. Och att jaktträning med hund efter lo inte ska tillåtas utanför tid för licensjakt, som inte får överlappa parningstiden för arten.

19.20

Förslaget anger att *”Naturvårdsverket har övervägt att senarelägga starttidpunkt för jakt och jaktträning med hund som förföljer grävling till den 21 augusti, när älg och björn blir tillåtna. Detta eftersom det under jaktöversynen har framkommit synpunkter på att hundjakt på grävling ska användas som svepskäl för att träna hundar på björn och älg”*. (vår kursivering).

Föreningen stöder detta resonemang. Föreningen tvivlar på att det är ett sådant stort problem med grävlingar under husgrunder. Det brukar handla om unga djur som vid minsta störning ofta flyttar på sig till en säkrare plats. Vi föreslår att senarelägga starttidpunkt för jakt och jakthund som förföljer grävling till den 21 augusti.

19.22

Förslaget anger att *”Förslaget innebär förvisso jakt med hund sent under våren samt under del av ”hundförbudstiden”. Detta kan innebära störning under reproduktionsperioden för flera viltarter där vissa redan kan ha fått sina ungar.”* (vår kursivering). Föreningen anser att effekterna av sådan störning på jagade och icke-jagade viltarter som har ungar behöver klargöras innan man kan avgöra avvägningen av samhällsnytta gentemot störning av viltet.

19.26

Naturvårdsverket föreslår jaktträning i hela Sverige alltså även i områden där licensjakt inte tillåts, men det framgår inte om huruvida jaktträning kan tillåtas i områden utanför arternas naturliga utbredningsområden. Jaktträningen är ju tillåten under hela jakttiden, men jakten i ett område (län) kan vara avslutad redan efter några dagar, medan tilldelningen inte fylls förrän sista jaktdagen.

Föreningen är kritisk till de regler som föreslås gälla för jakt med hund efter stora rovdjur. Specifikt anser föreningen att ingen jaktträning ska tillåtas utanför den tid då licensjakt tillåts och inte heller utanför det område, där licensjakt inte tillåts. Vidare anser föreningen att antal hundar är för många, och tiden för träning bör inte vara längre än jakttiden.

19.30

Förslaget anger att *"Det saknas kunskap om eller i vilken omfattning hundar stör fåglar under träningstiden efter avslutad jakt"*. (vår kursivering). Föreningen anser att detta behöver studeras innan träningstiden ändras.

19.33

Förslaget anger att *"Vildkanin och fälthare är förvisso främmande vilt vars utbredning och etablering ska begränsas men Naturvårdsverket gör bedömningen att naturvärdesnyttan med en utökad tid inte är i proportion till det lidande det skulle kunna orsaka dessa arter."* Föreningen instämmer i detta resonemang och anser att detta kan tydliggöras ytterligare i förslaget som helhet.

19.35

Texten handlar visserligen om invasiva arter, men skrivelser om djurskydd och god jaktetik behöver ändå tillföras förslaget.

19.39

Förslaget anger att *"I gällande bestämmelse i JF regleras att en hund som under viss tid driver eller förföljer vissa vilt eller på annat sätt jagar på ett olämpligt sätt snarast ska kopplas. Bestämmelsen förefaller både inkonsekvent och otidsenlig och härrör troligtvis från tiden innan vildsvinen etablerade sig i Sverige"*. (vår kursivering). Föreningen förstår inte detta argument och hänvisningen till vildsvinens etablering. Tvärtom anser Föreningen att det är bara positivt för det vilda om man tydliggör i jaktlagstiftningen att man ska ha sin hund under kontroll och att den inte får användas till jakt ifall den uppträder olämpligt.

20. Förstörelse av bävrars dammbyggnad.

Bävaren bidrar till ökad biologisk mångfald, genom att skapa död ved och våtmarker vilket föreningen anser bör anges i Naturvårdsverkets motivering.

23. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 2.

Basfödan för små predatorer som mård, iller, hermelin och vessla är olika gnagare och i synnerhet smågnagare som sorkar och möss. Därför finner föreningen det ologiskt att tillåta skydds jakt på de rovdjur som håller ned gnagarpopulationerna. Idag finns det heller inga data på hur stora populationerna av vessla och hermelin är och arterna utsätts för en mängd andra hot utöver jakt, såsom gifter avsedda för gnagare eller skador i kontakt med jordbruksredskap. Vidare ser vi inga skäl till skydds jakt på näbbmöss, vilken är insektsätare, eller ekorre som företrädesvis lever av frön från kottar. Naturskyddsföreningen föreslår därmed att iller, vessla, hermelin, ekorre och näbbmöss tas bort från bilaga 4 punkt 2. Vi föreslår också att björktrast, gråsparv och pilfink tas bort från bilaga 4 punkt 2. Vi anser att arterna orsakar ringa eller ingen skada. Populationen av gråsparv visar också en negativ trend.

24. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 3 och 4

Skogsharen listas under denna punkt samtidigt som Naturvårdsverket i förslaget slår fast att *Skogsharen är listad i bilaga till AHD och dess bevarandestatus är under utredning.* (vår kursivering). Vi föreslår att skogsharen utgår från JF bilaga 4, punkt 4.

36. Skydds jakt JF bilaga 4, ny punkt: storskarv

Idag gäller att skydds jakt endast kan beviljas av länsstyrelsen efter ansökan eller på länsstyrelsens initiativ. Allmän jakt på storskarv är inte möjlig då arten är listad i Fågeldirektivet annex 2. (här finns ett korrekturfel på s 102, rubrik 36.1 i Naturvårdsverkets förslag, "*inte listad*" ska vara "*listad*"). Naturvårdsverket föreslår nu att skydds jakt på storskarv införs på enskilda initiativ vid fasta och rörliga fiskeredskap och fiskodling, vid utsättningsplatser samt i fredningsområden för fisk. Föreningen anser att det fortfarande saknas ett tydligt orsakssamband mellan skarvens födouttag och svaga fiskebestånd i större skala. Andra påverkansfaktorer, däribland överfiske (kommersiellt fiske), habitatförlust samt övergödning och miljögifter har ofta påtagligt större betydelse än skarven för fiskbeståndens utveckling. Föreningen menar att skydds jakt på enskilt initiativ

ytterligare skulle minska myndigheternas insikt i vad som sker och leda till uppenbara risker för aktuella arterna och andra arter i deras närhet. Redan idag ser foreningen en del problem vad gäller genomforande, tillsyn och aterrapportering av den skydds jakt som beviljas av lansstyrelserna i enskilda fall, och befarar att situationen skulle forvarras om man tillater skydds jakt helt utan tillstandsprovning. Foreningen menar att risken ar uppenbar att storskarv kommer att jagas aven i fall dar de formella kraven for skydds jakt inte alls ar uppfyllda. Foreningen anser ocksa att nuvarande bestammelser med skydds jakt efter ansokan till lansstyrelsen battre tillgodoser de avvagningar som kan behova goras om arter som havsorn, fiskgjuse, skrantarna hacker i narheten av skarvkolonierna.

Naturvardsverket foreslar att skydds jakt pa enskilds initiativ ska fa bedrivs 300 m fran kend boplatz for skarv, havsorn eller fiskgjuse. Foreningen anser att 300 ar en alltfor kort skydds zon, da jakt pa detta avstand kan fa saval ruvande skarvar som havsorn och fiskgjuse pa vingarna. Foreningen foreslar en utokning av avstandet till 500 m, for att inte stora andra arters hackning. Foreningen anser att gallande bestammelser ar fullt tillrackliga och att skydds jakt inte bor tillatas pa enskilt initiativ. De flesta skarvar skjuts med blyhagel och risken att skjutna skarvar lamnas ar uppenbar, vilket bidrar till spridning av bly i naturen och inte minst da dessa skjutna skarvar utgor en hogst potentiell fodoressurs for havsorn och aven andra arter.

37. Skydds jakt JF bilaga 4, ny punkt: sangsvan och trana.

Skydds jakt kan idag beviljas av lansstyrelsen efter ansokan eller pa lansstyrelsens initiativ. Det finns idag ingen mojlig het att bedriva skydds jakt pa enskilds initiativ. Allman jakt pa sangsvan och trana ar inte mojlig da arterna ar listade i annex 2 i Fageldirektivet. Tillstand till skydds jakt kan idag ges om det finns en dokumenterad risk for allvarliga skador pa bland annat grodor. Vid omfattande problem med skador pa groda kan respektive lansstyrelse hjalpa till med forebyggande insatser i sarskilt utsatta omraden. Lansstyrelsen har ocksa skramselutrustning till utlaning. Om groda har blivit skadat av tranor, gass eller sangsvan kan den skadedrabbade ocksa ansoka om ersattning. Foreningen menar att skydds jakt pa enskilt initiativ skulle minska myndigheternas insikt i vad som sker och leda till uppenbara risker for bade de aktuella arterna och andra arter i deras narhet. Redan idag finns en hel del problem vad gäller genomforande, tillsyn och aterrapportering av den skydds jakt som beviljas av lansstyrelserna i enskilda fall, och foreningen befarar att situationen skulle forvarras om man tillater

skydds jakt helt utan tillståndsprövning. Föreningen menar att risken är uppenbar att tranor och sångsvanar skulle komma att jagas även i fall där de formella kraven för skydds jakt inte alls är uppfyllda.

Föreningen befarar att såväl blyspridning som störningsmoment för andra arter, även under häckningstid och även för arter och biotoper som är hotade, skulle öka om förslaget blir verklighet. Mot bakgrund av detta anser föreningen att nuvarande regler är fullt tillräckliga och att jakt på enskilt initiativ kan missbrukas. Naturskyddsföreningen ser därför inga skäl till att införa skydds jakt på enskilt initiativ.

I framtagandet av remissvaret har följande personer medverkat: Isak Isaksson och Kristoffer Stighäll, sakkunniga naturvård Stina Tano, sakkunnig marina frågor och Oscar Alarik, chefsjurist.

Naturskyddsföreningen

Stockholm
16 februari 2020

För Naturskyddsföreningen

Johanna Sandahl
Ordförande

Louise Karlberg

Avdelningschef
Skog- och Naturvård

Naturskyddsföreningen